

Fitne / Efendi Hazretleri'nin Rabıta-ı Şerife Kitabından

FİTNE

Fitnenin şeriat lüğatinde, mânası, günahların neticesi olarak gelen musibetlerdir. Bunlar da iki kısımdır: Birisi, zalimin nefesine mahsus olanlar... Öldürme, zina, şarap içme vesaire gibi... Yani İlâhî yasaklardan birinin korunmaması yüzünden şahsa gelen belâ... Musibetlerin en hafifi budur.

Öbürü de bütün topluluğu kuşatan ve cemiyet plânına inen musibetler... Bu gibi, fitnesi çok ve sahası geniş musibetlerin zuhuruna meydan verilmemesi için bir âyet nazil olmuştur ki, meali şöyledir:

«? Kaçınız şu fitnelerden ki, musibeti yalnız kendinize hâs değildir ve kıyamete kadar devamdadır!»

Bu türlü fitnelerden başlıcası, topluluk halinde ilâhî yasaklardan biri çiğnenirken buna şahit olanların engel olmaya iktidarlardı varken ses çıkarmamaları, iktidarlardı yokken de kalbten olsun bir nefret ve mukavemet hissi duymamalarından doğar.

Bir başka saiki de, «emr-i bil maruf» denilen yapılması gerekli işleri hafife almak ve dinde caiz olmayan bir şeyi nefse uyararak ve nefsin istediği şekle dökerek caiz göstermeye yeltenmek ve bunu topluma sirayet ettirmektir.

İtikadı bozuk olanlara dalkavukluk etmekle bazen tepkisiz görünmek arasında şu fark vardır ki, dalkavukluk asla caiz değilken tepkisiz görünmek, yerine ve şekline göre haram, mekruh, icabında da farz, vacip ve sünnet olabilir.

Sadeleştiren: Üstad

Şehadet / Efendi Hazretlerinin Rabıta-ı Şerife Kitabından

Üstadın, Esseyid Abdulhakim Arvasi hazretlerinin kaleme aldığı Rabıta-i Şerife kitabının, yeni iman gençliğinin anlaması için sadeleştirdiği kitaptan alıntıdır. Kitabın Parçalar adlı bölümünde ki bazı yazılardan başlıklardan iktibas edilmiştir. (Parçalar, Efendi Hazretlerinin ders, takrir ve mektuplarından.)

--

ŞEHADET

Dini işlerde bid'atlerin türemesi öyle bir fitnedir ki, zararı bütün mahlukları sarar. Bunlardan biri de cihad ve gazada gevşeklik ve tembelliktir. Burada bir nükte vardır ki, münafıklığın alemeti olmaya kadar gider. O da şehitlik nimetinden kaçınmak... Şehitlik, İslamın kuvvet bulması yolunda can vermektir. Her mümin fert, bu yüksek makamı kalb ve zevk yoliyle benimsemeye, istemeye memurdur. Bu sır icabı olarak Resul ve nebilerin birçoğu, sahabiler ekserisi ve Peygamber evladının hepsi şehadeti arzulamış ve o yolda ruhlarını teslim etmişlerdir.

Bir kişinin sebep olduğu fitne dolayisiyle bütün mahlukların zarar görmesi karşısında kalblere bir vehim düşebilir. Bu hususta Allah, İlahi ukubetinin pek şiddetli olduğunu bildiriyor. Çünkü İlahi rızasına aykırı bir şeyin zuhurunda cezanın nasıl geleceğini takdir, ancak kendi zatına aittir. İlahi adet gereğindendir ki, ceza umumi olarak gelir. Sebep olanlara, başlangıcı dünyada olarak ceza, sebep olmayarak mazur görülecek olanlara da, fitnenin doğuş ve yayılışına mani

olamayarak yalnız kalble karşı durdukları için şehitlik nasip eder.